

fælde, hvor funktionærer med mangeårig ansættelse bliver genstand for usaglige opsigelser, ikke mindst under hensyn til, at en eventuel usaglig opsigelse vil kunne have særligt alvorlige følger for ældre funktionærer med betydelig anciennitet. Der stilles derfor yderligere forslag om, at der i de formentlig ret fåtallige tilfælde, hvor funktionærer med mere end 10, henholdsvis 15 års uafbrudt anciennitet i pågældende virksomhed opsiges uberettiget, skal kunne ydes en godtgørelse svarende til maksimalt 4 måneders, henholdsvis 6 måneders løn.

Ad nr. 4.

Bestemmelsen i den gældende funktionærlovs § 7 stk. 3, blev optaget i loven efter forslag af det af arbejds- og socialministeriet i 1946 nedsatte udvalg om revision af funktionærloven, der som begrundelse for bestemmelsen bl. a. henviste til, at en sådan regel allerede gjaldt i kraft af overenskomstmæssige bestemmelser.

Ved landsoverenskomst mellem Kontor- og Handelsfagenes Arbejdsgiverforening og Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark er der nu fastsat pligt for arbejdsgiveren til under en kvindelig funktionærs graviditet at betale hende halv løn i tiden fra arbejdsudygtighedens indtræden, dog højst i 3 måneder før fødslen, indtil 2 måneder efter fødslen. På baggrund heraf er det fundet rimeligt, at den i funktionærlovens § 7, stk. 3, 1. punktum, fastsatte pligt for arbejdsgiveren til at betale halv løn under en kvindelig funktionærs graviditet udvides til 5 måneder, idet man samtidig har fundet det rimeligt at give den gravide funktionær en vis valgfrihed med hensyn til placeringen af perioden før og efter fødslen.

Ad nr. 5.

Efter den gældende funktionærlovs § 9, stk. 2, kan forskud på provision, som er ydet til bestridelse af funktionærens rejseudgifter, af arbejdsgiveren kun kræves dækket af funktionærens løn-

tilgodehavende eller indtjente provision og ikke indtales som almindelig gældsfordring.

Ud fra den betragtning, at risikoen for, om forskud på provision kan indtjenes ved salget, bør bæres af arbejdsgiveren og under hensyn til, at erfaringerne taler for nødvendigheden af en udtrykkelig bestemmelse i loven herom, foreslås de gældende regler ændret i overensstemmelse hermed.

Ad nr. 6.

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 3 om godtgørelse i tilfælde af usaglig opsigelse m. v.

Ad nr. 7.

Det er anset for naturligt — i overensstemmelse med gældende retspraksis på dette område — i loven at præcisere, at funktionæren ved fratræden i løbet af regnskabsåret i de omhandlede tilfælde har krav på en forholdsmæssig andel af de omhandlede ydelser.

Ad nr. 8.

De gældende regler om konkurrenceklausuler har efter erfaringerne ikke ydet tilstrækkelig beskyttelse imod, at funktionærer har påtaget sig efter forholdene vidtgående konkurrenceklausuler og i forbindelse hermed har forpligtet sig til at erlægge en betydelig konventionalbod for overtrædelse af sådanne klausuler.

Specielt for så vidt angår underordnede funktionærer er det forekommet, at der ved konkurrenceklausuler er gennemført særdeles vidtgående indskrænkninger ikke blot i de pågældendes adgang til at drive selvstændig virksomhed, men også i adgangen til at tage ansættelse i konkurrerende virksomheder.

Regeringen har på denne baggrund overvejet at foreslå forbud mod, at funktionærer påtager sig konkurrenceklausuler, men har dog fundet, at et sådant forbud bør begrænses til funktionærer, der ikke indtager en sådan særlig betroet stilling, at en beskyttelse af arbejdsgiverens interesser over for konkurrerende virksomheder kan være rimelig.